

[F. E. Eriksen.]

større besvær og større byrder på administrationen end højst nødvendigt, vi skal tage rent praktisk på det, men huske på, at det hele finder sted sådan fra et centralt sted. Det er altså disse ændringer og disse problemer, som vi kan se på i forbindelse med administrationen.

Vi vil også i det folketingsudvalg, der bliver nedsat, komme til at beskæftige os med lovforslagets tanker om børnetilskud til alle under 18 år, uanset om de er selvstændigt skatteansat eller ej. Forslaget er vel fremsat ud fra den betragtning, at 16—17-årige koster mere end de mindre børn. Vi kan drøfte det ud fra familiepolitiske betragtninger, men vi kan også se på det ud fra, hvordan ordningen vil passe ind i de økonomiske forhold, og det skal jeg komme til lidt senere.

Problemet er altså, om de tal holder, der her er tale om, og hvordan man i denne forbindelse klarer spørgsmålet om arbejde eller ikke-arbejde.

Det er endvidere foreslået, at børnetilskuddene skal pristalsreguleres. Det er jo noget særdeles aktuelt, da man debatterer pristallet, dets virkninger og dets forhold til de forskellige områder på arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedets forhold. Også dette må vi se på i udvalget.

Dette lovforslag må ses i forhold til hele den reformlovgivning, som vi står over for på så mange områder, og som resultatet af arbejdet i udvalg og kommissioner, der er nedsat til at beskæftige sig med problemerne på forskellig måde, vil komme til at virke ind på. Det kan derfor være svært at gøre det helt færdigt, og ministeren vil måske sige, at så kan vi revidere loven. Men jeg vil dog gøre opmærksom på her ved denne første behandling, at der ligger så mange problemer for, der skal løses, både på den ene og den anden måde. Jeg siger det ikke her for at bakke ud og få skyld for ikke at ville være med, men jeg påpeger områder, som vi må være opmærksom på.

Der er i lovforslaget et par nydannelser: moderskabsydelsen og det offentliges overtagelse af udredningen af tabt arbejdsfortjeneste ved svangerskab og fødsel.

Der er foreslået en moderskabsydelse på 600 kr. til alle kvinder uanset de økonomiske forhold. Det er ikke noget, man skal søge.

Man skal kun søge, hvis man ønsker halvdelen udbetalt, før fødslen finder sted — hvis der altså er behov for den økonomiske hjælp, der ligger deri. Det ser vi gerne gennemført, og det er jo givet, at det har været drøftet i kvindekommissionen. Men hertil kommer også spørgsmålet om naturlieydelse. Vi mener, at det er rigtigt, at man går det skridt videre at konvertere mælkehjælpen til en kontant ydelse. Det er også et problem, der har været drøftet, og også dette vil vi kunne drage frem i udvalget og drøfte dér.

Bestemmelserne om det offentliges overtagelse af udredningen af tabt arbejdsfortjeneste i form af dagpenge i 14 uger for alle kvinder, der udfører lønnet arbejde for andre, og dagpenge i 4 uger for kvinder, der frivilligt har sikret sig dagpenge i henhold til sygeforsikringsloven, aflaster jo arbejdsgiverne for en del af deres bidrag. Vil dette forslag nu betyde en nærmere ligestilling kvinde og mand imellem på arbejdsmarkedet? Ja, i hvert tilfælde falder en del af argumentationen for lavere løn og forskelsbehandling ved ansættelse af kvinder nu bort. Men i den forbindelse er der et for os at se stort problem, nemlig om der bliver ligestilling kvinderne imellem, altså dem, der har lønnet arbejde, og de hjemmearbejdende, de medhjælpende hustruer. Det vil jeg gerne trække stærkt frem, for vi skulle jo nødig lave en lovgivning, hvorved der fortsat skabes forskelsbehandling.

Det er ikke små penge, det kommer til at dreje sig om for den enkelte, og det er et spørgsmål, om det med hensyn til timeberegningen o. s. v. rent praktisk kan stilles op, om den, der har hjemmearbejde o. s. v., har mange flere timer, end der er peget på i selve lovforslaget. Det er forhold, som vi i allerhøjeste grad må være opmærksom på.

Der kunne være mange andre ting at sætte ind på, f. eks. spørgsmålet om de forskellige aldersgrænser i de øvrige lande og spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet for loven. Jeg forstår, at den skulle træde i kraft den 1. juli 1967, og tager det som et udtryk for, at ministeren vel har samme tanke som vi med hensyn til koordineringen og forbindelsen til andre områder.

Hvis den højtærede finansminister havde